

min almindelige Anskuelse, troer jeg ogsaa, at det er fuldkommen overeensstemmende dermed, at jeg ikke nu har villet fremkalde en heel ny fuldstændig Lov for Limfjordsfiskeriet. Det forekommer mig ogsaa, at der er saameget mindre Anledning til nu at søge at besvirke en, om jeg saa maa sige, afsluttende Lov for Limfjordsfiskeriet, som de foregaaende 10 Aars Erfaringer jo have vist, at man har seet sig i den Nødvendighed i Løbet af samme to Gange ved Lov at forandre de i Loven af 29de December 1857 vedtagne Bestemmelser, foruden at disse ved Anordninger og ministerielle Bekjendtgørelser have faaet andre, mindre væsentlige Endringer, og der altsaa vilde være al Udsigt til, at en nu i 1866 vedtagen afsluttende Fiskerilov ikke vilde have synderlig bedre Skjæbne, end Loven af 1857 har havt, men tværtimod stadigt vilde blive anfægtet og stadigt vilde undergaae forskjellige Forandringer.

Bonne: Jeg nærer dog det Haab, at hvis det Forslag, der nu er fremkommet fra den ærede Minister, bliver vedtaget, vi saa deri ville kunne see en Afslutning af Forhandlingerne om Ordningen af Fiskeriet i Limfjorden. Det er ganske vist, at der er foretaget væsentlige Forandringer, og at der er talt og søgt om at faae mange flere i den korte Tid, der er hengaaet, siden Loven af 29de December 1857 blev vedtagen; men med nærværende Forslag, som det glæder mig, at den ærede Minister har fremlagt, troer jeg rigtig nok, at Fiskerne ville finde sig saa veltilfredse, at alle Klager derved vilde ophøre. Det skulde endmere have glædet mig, om den ærede Minister i dette Tilfælde havde fulgt Commissionens Indstilling om, istedetfor, som det nu er Tilfældet, at have Bestemmelserne for Fiskeriet i Limfjorden paa tre Steder, at faae dem samlede under et Hele. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at det er Lægfolk, Fiskere, der skulle rette sig efter Loven, og som vilde blive straffede i Tilfælde af, at de overtræde den; jeg troer, at man af dette Hensyn her bør gjøre, hvad man vistnok ellers ikke gjør i andre almindelige Tilfælde, naar der i saa kort en Tid udkommer forskjellige Love om det samme Forhold, nemlig samle de forskjellige Lovbestemmelser

paa eet Sted. Jeg troer, at der maa lægges Vægt paa, at der her er Tale om Fiskere, som ikke kunne fortolke Love eller sammenholde flere forskjellige Love med hinanden, og derfor vilde jeg meget ønske, at den ærede Minister vilde gaae ind paa, hvad Commissionen har foreslaaet, at samle det Hele i eet Forslag. Der kan ganske vist være en Grund, som jeg forøvrigt heller ikke har overseet, der gjør det mindre væsentligt nu end under andre Omstændigheder, at Fiskerne bekvemt og klart kunne overstue Loven, og det er den, at de Naand nu ville blive løste, der have givet Anledning til Overtrædelser af Loven; en saadan større Overstuelighed har altsaa mindre Betydning nu end tidligere, da der var daglig Anledning til at overtræde Loven.

Jeg er ved Sagens tidligere Forhandling altid gaaet ud fra, at Limfjorden ved sine to Udløb staaer i Forbindelse med de større Have, og at Fiskene som Følge deraf vandre ind fra Havet og ud igjen, og jeg har derfor ikke haft nogen Betænkelse ved at gaae ind paa de utværgelige meget bethdelige Friheder, som efter dette Forslag blive Fiskerne tilbeel; navnlig har jeg slet ingen Betænkelse ved at gaae ind paa at lulle op for alle de laasebe Baner. Jeg er aldeles enig med den ærede Minister, og nu efterat have hørt ham udtale sig, mere end tidligere, da jeg havde en vis Frygt for, at Ministeren ikke havde optaget Forslaget efter Commissionens egne Motiver, men havde alene taget Hensyn til Ministerens sagkyndige Raadgiver; thi til dette sagkyndige Medlems Udtalelser og Erklæringer, som ledsage Motiverne, maa jeg sige, at jeg har ikke videre Tillid. Den nedsatte Commission har efter min Mening paa en meget grundig Maade søgt at sætte sig ind i de forskjellige Forhold, og det er min fulde Overbeviisning, at den, i hvad den har foreslaaet, baade har taget et væsentligt Hensyn til Fiskernes Tarv og derhos igjennem de forskjellige Fiskere ogsaa virkelig er kommen til en temmelig rigtig Opfattelse af Sagen. Derimod har Ministerens sagkyndige Consulent troet, at Commissionens Medlemmer have været i Vildfarelse; efter min Mening har den sagkyndige Fisker været i Vildfarelse, og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at der er Anledning